

GAZETA KRAKOWSKA

Nro 89.

Z KRAKOWA DNIA 6. LISTOPADA 1811 Roku WE SRODĘ.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu w Pałacu Naszym w Warszawie d. 14 miesiąca Października Roku 1811.

FREDERYK AUGUST

z Bożej Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Chcąc ułatwić bieg sprawiedliwości w sprawach poddanych Naszych Xięstwa Warszawskiego, znajdujących się w przypadku powołania przed Sądy tegoż Xięstwa osoby zamieszkałe w państwach Pruskich; postanowiliśmy i stanowiąmy:

Art. 1. Minister Sprawiedliwości z mocy szczególnego upoważnienia, które mu niniejszem na ten koniec udzielamy, zastępując obowiązki Naszemu Ministrowi związków zagranicznych artykułem 69 Nr. 9 Kodexu postępowania cywilnego tymczasowo zaprowadzonego, polecone, wezwie bezpośrednio władze Pruskie właściwe, o wręczenie osobom w państwach Najjaśniejszego Króla Jmci Pruskiego zamieszkałym zapozwów, które temuż Ministrowi w tym zamiarze przez Prokuratorów Naszych przesyłane będą.

Art. 2. Koszta od Insynuacyi zapozwów wręczanych przez Zwierzchności Pruskie, osobom w państwach Pruskich zamieszkałym, w sprawach toczących się w Sądach Xięstwa Warszawskiego, tak iak

na odwrot wręczanych przez Zwierzchności Xięstwa Naszego Warszawskiego osobom w Xięstwie Warszawskim zamieszkałym, w sprawach toczących się w Sądach Pruskich, będą przez Sądy lub Prokuratorów Królewskich za staraniem których Insynuacya pozwu nastąpiła, u tych Sądów lub Prokuratorów, na wezwanie których pozew insynuowanym został, nawzajem reklamowane.

Art. 3. Koszta tym sposobem wyżej nad te, które z dopełnienia aktów artykułu 69 Nru 9 procedury cywilney przepisanych wypływają, wynikające, strony ponosić i opłacać będą.

Art. 4. Minister Sprawiedliwości, w układaniu kosztów od Insynuacyi zapozwów przesyłanych przez Sądy Pruskie do wręczenia osobom w Xięstwie Warszawskim zamieszkałym, trzymać się będzie tej stopy, podług której zwierzchności sądowe Pruskie rachować będą opłatę kosztów, od pozwów wręczonych na wezwanie z strony Xięstwa, osobom w państwach Pruskich zamieszkałym.

Dopełnienie niniejszey Naszey woli i iey umieszczenie w dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S.)

Przez Króla.

Zgodno z orygina.

Felix Lubiński, Minister Sekretarz Stanu
Minister Sprawiedli: Stanisław Breza.

(L.S.) Zgodno z oryginałem:

Antoni Joneman Minister Sekret. Stanu
Sekretarz Generalny. Stanisław Breza.

Z Paryża d. 21. Października.

Dzisiejszy dziennik państwa umieścić
 co następuje:

„Listy z Salamanki donoszą, iż Xże
 Raguzy (Marszałek Marmont) naczelny
 dowódca przeciw Portugalii działającego
 woyska, i Jenerał Dorsenne, dowódca
 naczelny woyska w północney Hiszpanii,
 odpędziwszy Anglików od Ciudad-Rodrigo
 za rzekę Koa, opatrzyli tę twierdzę na
 nowo w żywność. Marszałek Suchet idzie
 przeciw Walencyi i już niedaleko był od
 tej twierdzy, która, iak się spodziewamy,
 w krotce w nasze dostanie się ręce.”

Monitor wczorayszy zawiera mię-
 dzy innemi co następuje:

„N. Cesarz obeyrzał w Medemblik 4
 liniowe okręty, które tam uzbroione zo-
 stały, i bardzo był kontent z zamkow
 Morland i Lasalle, które bronią wniścia
 do przedporcia Texelskiego. Mogą one już
 pomieścić w sobie roku tego artyleriją.
 Wyłożono na nie 2 miliony fr. Cesarz
 udał się potem na liniowy okręt Xże o
 80 działach, na którym Admirał de Win-
 ter dowodzi, i obeyrzał wszystkie inne
 liniowe okręty. Eskadra Texelska skła-
 da się z samych liniowych okrętów, na
 których tylko znajdują się Hollenderscy
 maytkowie. J. C. K. Mość był kontent z
 postawy tych maytków i z dokładności, z
 jaką odbywali obroty. Liniowe te okręty
 wszystkie są dobre i lud ich znacznie od

3 miesięcy w ćwiczeniach postąpił. Flo-
 tylla z brygow złożona, którą Kontraad-
 mirał Villaumez dowodzi, jest iedynie
 przeznaczona dla ćwiczenia maytków i
 odbywania obrotów w Zuyderzee. Dla
 nauki maytków nie ma dogodniejszego
 położenia nad Zuyderzee. Cwicząca ta
 flotylla będzie w krotce do 200 brygow
 doprowadzona, na której w 18 miesiącach
 ukształci się przeszło 20,000 maytków.”

Od kilku dni mamy w Paryżu, co
 jest nadzwyczajną rzeczą, 19ty stopień
 ciepła.

Nie spodziewamy się (mowi Gazette
 de France) ażeby NN. Cesarstwo przed
 końcem tego miesiąca do Paryża powro-
 cili.

Klasa instytutu języka Francuzkiego
 i literatury odprawi d. 7 Listopada nadzwy-
 czajne posiedzenie, dla przywiecia P. Ka-
 rola Lacretelle na miejsce zmarłego Es-
 menarda, i P. Etienne na miejsce zmar-
 łego Lausson. Mowią, iż Hrabia Segur
 odpowie na mowę pierwszego, a Hrabia
 Fontanes na mowę drugiego.

Monitor ogłosił wyrok CesarSKI na o-
 kręcie Karol wielki pod d. 26 Września
 wydany, przez który upoważnione są 96
 miast państwa, pomiędzy którymi znajdu-
 ją się Hamburg, Brema i Lubeka, do wy-
 dawania dzienników doniesień. Dzien-
 niki te nie mogą iednak zawierać w sobie
 żadnych artykułów politycznych i literac-
 kich. W innych miastach dozwolone jest
 wydawanie dzienników uczonych.

Z Amsterdamu d. 22 Października.

Gazeta tuteysza ogłosiła następujące
 doniesienia od woysk w Hiszpanii i Por-
 tugalii.

Jenerał Godinot natrafił d. 20 Sier-

phia na tylną straż rokoszanów herszta Montilio w Torbiskoni i pobił ją. D. 21 natarł na część uszykowaney dywizyi rokoszanów w Velez de Ronondella; kazał na nią uderzyć i bagnetem poraził; zabito z niej wiele ludzi i noc tylko postużyła do ucieczki kilkunastu rokoszanom. Montilio uratował się tylko z 12stą ludzi. Gdy się to działo, wszedł Pułkownik Du-long do Motril i ścigał drugą część nieprzyacielskiej dywizyi, która cofnęła się do Pinos del-Rey. Dowodzący adjutant Remond, który z Grenady był wystany dla wspierania działań Jenerała Godinot, przybył w tymże czasie z jednym batalionem i dwiema szwadronami jazdy, kiedy posłane od Jenerała Godinot 6 kompanii nadchodziły. W momencie została wieś otoczona i wzięta. Nieprzyjaciel był aż do wierzchołka gór Kruzy ścigany i w głęboką dolinę bagnetem spychany. Straty nieprzyjaciela niepodobna wyrachować, ale mało co kto, chociaż się noc zrobiła, uszedł. Dywizya ta składała się z pułków Alpujares, Kuensy, Burgos, różnych kup i 300 konnicy.

Xze Dalmacy (Marszałek Soult) rozkazał Hrabieemu Erlon, Jenerałowi Drouet) dowodzący 5go korpusu w Estramadurze, ażeby wystął woyska na uście Gwadyany, dla oswobodzenia zupełnie tey okolicy od rokoszanów kupy Ballasterosa, która około 3000 ludzi wynosiła. Hrabia Erlon powierzył tę wyprawę Jenerałowi Quiot i dowodzącemu Adjutantowi Forefier. Po małym znacznym rozprawie, ratował się Ballasteros z pośpiechem na łatki w Ajamonte i odplynął do Kadyxu. 300 Hiszpanów zostało w tey rozprawie zabitych i zabrano im 78 jeźdźców z koniami. W

stawił się tu Naczelnik szwadronu od 21go Pułku konnych strzelców Miller. Jenerał Cassagne trzyma Ronda mocno osadzoną. Ruchome jego kolumny nie pozwalają się na moment usadowiać kupom łotrow w górach. Codziennie chwytają ich i oddają w ręce sprawiedliwości.

Xze Dalmacyi zdać się bydy kon-tent z ducha, który panuje w prowincyach Malagi i Grenady; ponieważ do Sewili powrócił. Xze Belluny (Marszałek Wiktor) popiera dalej swoje działania przeciw Kadyxowi,

Okrąg woyska środkowego. — Jenerał Darmagnac postąpił z jedną dywizyą ku Kuensy, dla wspierania działań Marszałka Suchet przeciw Walencyi. — Pułkownik Reitez, od 13go pułku dragonii, podszedł z oddziałem swego pułku kupe herszta Charo; zabito z niej 120 ludzi i zabrano ich konie. — Rokoszanie Murcyi przypisują swoje pobicie okoliczności, że ich Lord Wellington nie posiłkował i przeciw Anglikom największe żale wywierał.

Woysko Portugalsi. Rapport Marszałka Marmonta, Xcia Raguzy, do Xcia Neufchatelskiego, Majora Jenerała: z Ciudad-Rodrigo d 4 Września 1811.

Miałem honor donieść W. X. Mci, iż po zniesieniu oblężenia Badajoz i przepędzeniu woyska Angielskiego za Gwadyanę, porozumieliśmy się z Xciem Dalmacyi, że ja udam się nad rzekę Tagus, zostawiwszy jedną dywizyą nad Gwadyaną, a Xze Dalmacyi zostawiwszy 9ty korpus w Estramadurze, poydzie z resztą woyska przeciw Hiszpańskiej dywizyi, która odłączyła się od woyska Angielskiego, i przeciw rokoszanom Murcyi, iże kiedy on te woyska gromić będzie i oczyszczać pra-

winę Korduby, Grenady, Mallagi i Murcyi, ja trzymać będę na wędzy wojsko Angielskie. Zrobiliśmy ten układ w rozumieniu, iż wódz Angielski będzie chciał uczynić dywersyą i na nowo przeciw Badaioz postąpić; lecz jenerał ten głuchy na krzyk Hiszpanow, zostawił wojsko Murcyi swojemu losowi i postąpił z za Tagu ku rzece Koa. Rozumieliśmy więc, iż chce wojsku Galicyjskiemu dopomagać. Jak tylko Jenerał Dorsenne dowiedział się o nowem tem poruszeniu, postąpił przeciw Astordze, pobit i rozpędził Galicyanow i naprawił warownie Astorgi. Spodziewaliśmy się, iż te poruszenia skłonią Anglikow do postąpienia przeciw Salamance; lecz stali pod czas tych poruszeń, podobnie, iak pod czas klęsk wojska Murcyi, spokojnie. — Pierwszych dni Września dowiedziałem się, że wszystkie 7 dywizyy wojska Angielskiego zgromadziły się nad rzeką Koa; że Ciudad-Rodrigo opasały; że w Fuente Guinaldo przysposobiają faszyny i kosze; że szafice około obozu pod Guinaldo znacznie rozszerzono, i że przybyły tam ciężkie działa z Oporto. Proponowałem zatem Jenerałowi Dorsenne, aby część swego wojska z moim złączył, dla oswobodzenia Ciudad-Rodrigo, opatrzenia tej twierdzy na długi czas w żywność, opanowania nieprzyziacielskiego obozu z wszystkimi jego składami i ciężkimi działami, słowem do sfoczenia z nim bitwy i ścigania go ile przystały nam powszechny plan od W. X. Mci do wszystkich klimatow przyrosowany dozwalał. Teraz mam honor donieść W. X. Mci iż szczęście posłużyło naszemu orężowi. — Poszedłem z pięciu moimi dywizyami i przybyłem d. 22 Sierpnia do Tama-

mes, gdzie złączyłem się z czterema dywizyami Jenerała Hrabiego Dorsene. Działem się dobremu stanowi konwoiu 1500 wozow z żywnością wynoszącemu, który z nadzwyczajnym pośpiechem urządzony został. Oba wojska udały się w drogę. Wszystkie będące na drodze nieprzyziacielskie straże pobiliśmy i cały konwoy wprowadziliśmy d. 24 do Ciudad-Rodrigo. Tym konwoiem została ta twierdza na długi czas w żywność opatrzona. Hrabia Dorsenne oddał mi wojska moje, siojące tam załogą, a zaśląpił je wojskiem północnem. — D. 25 puściliśmy się w dalszą drogę. O dwie mile od Ciudad-Rodrigo postrzegliśmy tylną straż Angielską. Jenerał Montbrun, dowodzący przednią strażą, uderzył na nieprzyziaciela z szybkością i śmiałością, którey nie raz już dał dowody i zabił mu 4 działa. Opanowaliśmy oraz wzgórek i utrzymaliśmy się na nim pomimo usiłowania nieprzyziaciela, który przymuszony był cofnąć się. Jenerał Montbrun ścigał go przez dwie godziny, i tak żywo dawał ognia, iż całą swoją amunicyą wyczerzobował. Strata nie rziaciela była wielka. Nie opart on się aż w obozie pod Fuente Guinaldo. Lecz nie znajdowała się tam iak tylko przednia straż nasza; dywizye piechoty naszej pozostały się daleko w drodze, inaczej byłby Angielskie wojsko zginęło. Patrzeliśmy z u martwieniem, iż wszystkie ich dywizye uciekły do oszańcowanego obozu. Gdybym w ten czas miał był choć 15,000 wojska w kupie, byłbym Angielskie dywizye pojedynczo pobit, nimby do obozu były doszły. Dywizya Angielskiego Jenerała Cote znajdowała się jeszcze

w Paço, a Craufurda w Mariago; ale piechota nasza nadeszła dopiero w nocy, a nazajutrz równo z świtem posirzegliśmy już nieprzyjacielski oboz zupełnie opuszczony. Ja i Jenerał Dorseanne poczyniliśmy potrzebne rozporządzenia do uderzenia na nieprzyjaciela d. 27 z rana; lecz wódz Angielski nie chciał nas czekać, opuścił w nocy oboz i cofnął do Alfajates i Sabugal. Weszliśmy tegodnia do Ruento Guinaldo i kazaliśmy bardzo wiele zollawionych tam faszyn i innych do obłążenia potrzebnych rzeczy zawieźć do Ciudad-Rodrigo. Okopy nieprzyjacielskie kaząłem rozrzucić. Cofał on się z kolonnami. Jenerał Montbrun ścigał go drogą od Kosilar de Flores, a Jenerał Wattie z jazdą północnego woyska ku Albergeria. Natrafił on na tylną straż nieprzyjaciela przy Aldendel-Ponte i kazął zaraz na nią uderzyć. Nadeszła tam także dywizya Souham. Walka była chwalebna dla oręża J. C. K. Mci; nieprzyjaciel był z wielką stratą porażony i cofał się w nieładzie do Sabugal. Zabraliśmy bagażę Xcia Oranii i Jenerała Craufurda. Nieład tak był wielki w woysku Angielskim, iż adjutant Wellingtona, który go chciał dognać, do naszey w padł linii. Zabraliśmy nieprzyjacielowi 200 jeńców; woysko Portugalskie liczy tylko 120 ludzi niezdatnych do służby. Nieprzyjaciel utracił 7 do 800 ludzi. — Zapewniy W. Xcia Mość N. Cesarza, iż rokoszanie Hiszpańscy bardzo się gniewają, że tak w północney, iako też w południowej stronie opuszczonemi byli, i sprzeczność między postępowaniem Anglikow i uflawicznemi ich obietnicami prędey lub późniey zrodzić musi nienawiść narodową. —

Spomnieć mi tu wypada z pochwałą Jenerałów Montbrun i Boyer, Kapitaana Triubert od 22go pułku szerszelcow, Porucznika Morel od wyborczey kompanii 1530 dragonii pułku, iako też moiego Adjutanta Jardet; zresztą nie mogę dosyć pochwalić gorliwości jenerałów, officerow i żołnierzy woyska moiego. Bylibyśmy Anglikow aż pod Lizbonę ścigali, gdybyśmy się byli z południowem woyskiem złączyli i gdyby już nadeszła była chwila ich zniszczenia. — Zollaię z Uszanowaniem. &c.
Marszałek, Xze Raguzy.

Rapport Jenerała Hirabiego Dorseanne, naczelnego dowodzczy woyska północney Hiszpanii, do Xcia Neufszatelskiego.

Jak tylko dowiedziałem się, iż woysko Angielskie przeszło znowu za Tagus i zbliżyło się do rzeki Koa, postanowiłem poyśdź przeciw rokoszanom Galicyi, zająćia Astorgi i zapędzenia do gór tych źle urządzo ych korpusow. Uwiadomiłem Xcia Raguzy o moich poruszeniach, ażeby przedsięwziął środki do ścigania Angielskiego woyska, ieżeli by chciało posilkować Galicyapow. Lecz woysko Angielskie bynajmniey nie miało się do tego, i woysko Galicyjskie zollato pobite i rozproszone. Wziąłem Astorgę, którey warownie naprawione zollaty i opatrzyłem ją w żywność. Udałem się potem do Salamanki i znalazłem tam za starannością Ordonatora Wolland, którego także N. Cesarza polecam, 1500 przygotowanych wozow z żywnością do Ciudad-Rodrigo przeznaczonych. Dowiedziawszy się od Xcia Raguzy, że z częścią swoiego woyska chce przyłożyć się do opatrzenia Ciudad-Rodrigo w żywność, nie sądziłem zatem zapotrzebne użyć pełnomocnictwa, któreś

W. Xcia Mość dał, do ściągania do siebie odwodowego woyska, ale przestałem na ściąganiu do siebie dywizyi Souham, a trzy inne dywizye zostawiłem w swoich stanowiskach. — D. 22 Sierpnia złączyłem się z Xciem Raguzy w Tamames; d. 24 porząpiliśmy do Ciudad-Rodrigo; odmieniłem zaraz załogę; kazałem wywieść lazaret i opatrzyłem tę twierdzę na rok w żywność. — Tak więc pierwszy cel moiego poruszenia dopełniony został; drugi oparowania oszańcowanego obozu pod Fuento Guinaldo był nierownie szybki. Gdy Jenerał Wattier z jazdą północnego woyska poszedł do Espeia, obrócił się Jenerał Montbrun w lewą i natrafił na nieprzyjaciela na wzgorku del Bacon, gdzie zaszła chwalebna potyczka, w której nieprzyjaciel był porażony. Dostaliśmy się w krótko do Fuento Guinaldo, gdzie z zadziwieniem dowiedzieliśmy się, iż Angielskie woysko nie połączyło się. Gdybyśmy przewidzieli byli, iż wódz Angielski zdolnym jest do popełnienia takiego błędu, bylibyśmy mogli część jego woyska przez pojedyncze potyczki zniszczyć; ale piechota nasza dopiero d. 26 w nocy nadciągnęła. Poczyniłem natychmiast rozporządzenia do uderzenia nazajutrz na nieprzyjaciela; lecz te nie mogły być przed nim ukryte. O 10 w wieczor zaczął się nieprzyjaciel do Alfajates cofać. D. 27 natrafił Jenerał Wattier przy Alcaedel Ponte na nieprzyjacielską tylną straż złożoną z 15,000 piechoty i 3000 jazdy z 14 działami; uderzył żywo na Angielską jazdę i rozpędził ją, gdy tymczasem Jenerał Thiebaut udał się szybko na drogę Alfajates i do idącego w nieładzie nieprzyjaciela potężnie ognia dawał. Kilka ata-

kow jazdy zrobiły nas panami całej rowniny. O wpół do piątej doszedł Jenerał Souham z swoimi grenadyerami i wołtyżerami do Jenerała Thiebaut, i kazał z wytką swoją żywością na wieś uderzyć; nieprzyjaciel opierał się mocno przez pół godziny; nakoniec wieś szturmem wziętą zoffała i nieprzyjaciel był do wąwozów odparty. W krótko potem zoffała ta część woyska za rzekę Koa przepędzoną. Mój korpus utracił w tej potyczce 40 ludzi zabitych i 110 miał raniionych. Strata nieprzyjaciela jest wielka. Angielski Jenerał Cote jest ciężko raniony. — Jestem nadzwyczaj kontent z gorliwości, czynności i roztropności Jenerała Rainaud, dowodzący w Ciudad-Rodrigo; poczynił on takie urządzenia w tej twierdzy, iż, jeżeli tego będzie potrzeba, może się naydzielniey bronić. — Posłałem W. X. Mci poczet officezów, którzy się wstawili, i proszę oraz, abys raczył zapewnić N. Cesarza o gorliwości i mężstwie wszystkich woysk. Jak tylko J. C. K. Mość wskaże czas do wielkich działań i wypędzenia zupełnie Anglików z półwyspia, nie znajdzie w żadnem woysku gorliwszych i przychylniejszych żołnierzy, jak w woysku pod moimi rozkazami zostające. — Zostaję z winnem uszanowaniem, &c.

Hrabia Dorsenne.

W główney kwaterze w Alkale de Chiwer, d. 16 Września 1811. — Mci Xce! W krocyłem do prowincyi Walencyi; d. 14 była główna moja kwatera w Beni-Carlo; dziś jest w Alkale de Chiwer. Zamyślam udać się do Muriedo, które miejsce nieprzyjaciel oszańcował. Woysko ożywione jest naywiększą odwagą. Zostaję, &c.

Marszałek Hrabia Suchet.

Z obozu pod Murviedo d. 1 Października. — Mci Xże! Dowiedziawszy się iż Jenerał Blake część wojska swojego posłał ku Liria i Legorbe, posłałem Jenerała Palombini przeciw dywizyi Obispo, która znajdowała się w Lenesa. 400 konnicy bronilo goścince, a 3000 piechoty trzymało osadzone wzgorki po prawey i lewey stronie tego mieysca. Jenerał Palombini rozkazał batalionowi 104go pułku uderzyć na nieprzyjaciela z lewey strony, gdy tym czasem Jenerał Robert z resztą swojej brygady szedł przeciw nieprzyjacielowi z prawey strony. Pułkownik Schiavetti naczele dragonow Napoleona uderzył na nieprzyjacielską jazdę i ścigał ją aż do mostu Maiseny przy Legorbe. Cała dywizya Obispa była wtem mieyscu zgromadzona; dragoni weszli na most i utrzymali go, pomimo nieprzyjacielskiego ognia. Obispo czynił wszelkie usiłowania, dla otoczenia ich, ale nadejście wyborowych kompaniy od 114go i od 1go nadwiślańskiego pułku wstrzymało iego poruszenia. Powszechne nań uderzenie zakończyło iego pobicie i ucieczkę do Liria. Dragoni Napoleona weszli do Legorbe razem z nieprzyjacielem i wszystko w pień cięli, co im na zawadzie stawało. Ścigali oni nieprzyjaciela aż o dwie mile za miasto. Jenerał Balathier, który od wodem dowodził, pośpieszył zawczasu za rokoszaniem drogą do Liria. Obispo zupełnie jest porażony; utracił 300 ludzi w zabitych, iednę choragiew, 90 koni i wiele jeńców. — Zostaię, &c.

Marszałek Hrabia Suchet.

Z główney kwatery Murviedo d. 30 Września. — Mci Xże! Doniosłem W. X. Mci, iż wszedłem do prowincyi Wa-

lencji, i że idę przeciw Murviedo. Przybyłem tam d. 27 i opanowałem miasto. D. 28 udało się 6 kompaniy z dywizyi Huberta i 6 kompaniy z dywizyi Włoskiej przed wały zamku. Nieprzyjaciel ma tam 3000 ludzi i 18 dział. D. 29 utworzone przekopy zostały. Kazałem także opasać zamek Oropesa. W Wal de Ujo na prawem moim boku skupiło się 1000 do 1100 chłopow. Pułkownik Millet od 121go pułku poszedł z 300 ludźmi swojego pułku i 50 kirysserami przeciw nim; poraził ich zupełnie, zabrał 400 w niewolę i większą część broni. Zostaię z uszanowaniem &c.

Marszałek Hrabia Suchet.

Wczoray grana była u dworu Msza kompozyccyji P. Paer i wszystkim się podobala; śpiewy były pobożne i proste, muzyka czysta i poruszająca. N. Cesarz dawał po mszy audyencye. W wieczor był bezpłatny teatr i fajerwerk. Na przeciwko mostu na Amsteli zrobiony był bogaty namiot dla NN. Cesarstwa, którzy o 9 w paradnym koronacyynym powozie przyiechali. Prezydent podał Cesarzowi lunt, który miał dać znak do zaczęcia fajerwerku, i ten zaczął się. J. C. K. Mość raczył pochwalić fajerwerk i powrócił przy okrzykach do pałacu. Prezydent kazał oznaymić, iż miasto Amsterdam daie ucztę dla NN. Cesarstwa w gmachu towarzystwa *Felix Merites*.

Z Rzymu d. 5 Października.

Dzisieyszy dziennik Kapitołski zapewnia, iż N. Cesarz wydał w przeszłym miesiącu rozkaz, aby Kwirinalny pałac był niezwłocznie mieszkalnym zrobiony. Monarcha wyznaczył także z własnego

skarbu znaczną sumę do wyporządzenia i umeblowania tego wielkiego gmachu i należących do niego budynków. Kunsztmistrze i rzemieślnicy będą zatem mieli sposobność do okazania swoich talentów. Drugie miało państwo ma więc (dodaie ten dziełnik) nieoszacowaną nadzieję widzenia NN. Cesarstwa w murach swoich. J. C. K. Mość kazał już przez P. Intendenta Daru wybrać kunsztmistrzów, którzy pracować będą wewnątrz nad tym pałacem. Zapewniają także, iż powabne z położenia swego i dla zdrowego powietrza Cesarskie ogrody, bardziej jeszcze będą upięknione. Monarcha zezwolił, aby co święto otworzone były dla publiczności.

Z Konstantynopola d. 25. Września.

Przybyły tu d. 16 b. m. (z obozu W. Wezyra goniec przywiozł W. Sultanowi wiadomość o przeprawie W. Wezyra przy Słobodzie d. 8 Września za Dunaj. (Tu należą wiadome już z naszej Gazety szczegóły o zaszczytne polityczkach z Rosyanami na lewym brzegu Dunaju po tej przeprawie, i o daremnych z strony Rosyan usiłowaniach do przeparcia Turków na drugą stronę Dunaju.)

W. Sultan, który przed nadejściem tej wiadomości, nakazał po wszystkich meczetach publiczne modły o pomyślność oręża swojego, okazał radość swoją z tego zdarzenia rozdaniem znacznych jałmużn, uwolnieniem wielu za mniejsze przestępstwa uwięzionych osób i rozdaniem z własnej kasy ubogim familiiom po 20 piastrów.

Śmierć czynnego w ostatniej rewolucyi Haliba Ufa sprawiła pomiędzy kochającymi spokojność mieszkańcami radość. Drugi rewolucyjny bohater, Abdul Kerim Ciausz, został w tymże czasie z 4 lub

5 swoimi spółnikami schwytany i stracony, i tym sposobem zoftała spokojność publiczna ugruntowana.

D. 17 b. m. zoftał wojskom podług zwyczaju przed zaczęciem się pośtu podwoyny zord wyptacony.

Tegoż dnia panujący ciągle od dwóch miesięcy w nteyszym kanale wiatr północny, zamienił się na wiatr południowy i flota Kapitana - baszy podniosła zataz kotwice, i z rozkazu W. Sultana udała się na czarne morze dla wyszukania nieprzyjacielskiej floty i zemszczenia się za zabrane dwie Tureckie korwety. Lecz w krotce powstał znowu północny wichur, zamysł ten zniszczył i przymusił flotę po niejakim uszkodzeniu do powrotu na dawne stanowisko, i zaniechania tego roku krążenia po morzu czarnem, zwłaszcza, iż odebrano wiadomość, że Rossyjska flota musiała się także dla jesiennych wiatrow wrocic do portu Sebaltopola i zaprzestac dalszego krążenia. Kapitan - basza odebrał na to miejsce od W. Sultana zlecenie wyładowania z 1000 wojska, które miał na flocie, poniżej Heraklei, i wspólnie z Chosrew - baszą i wystanemi tam kilku korwetami otoczenia zbuntowanego przeciw W. Sultanowi Aly - Molla i jego stronni- kow, i onego żywcem lub zabitego dostania. Zgromadzono już do tej wyprawy przeszło 40 rybackich statkow i zdaie się, iż w tych dniach wydzie pod żagle.

Z Trawnika d. 9 Października.

Basza Bośni opuscił d. 4 b. m. swoje stanowisko przy Turla i posunął się o 3 godziny drogi naprzod. Siłę jego z Bośniakow złożoną rachują do 18,000, a codziennie przychodzą jeszcze do jego obozu nowe wojska.

D O D A T E K

D O N r o 89.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 6. LISTOPADA 1811 Roku WE SRODĘ.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
w Pałacu Naszym w Warszawie dnia
16go miesiąca Paźdź 1811.*

FREDERYK AUGUST

Z Bożej Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Chcąc ułatwić dowoz do kraiu owsa i jęczmienia z powodu tegorocznych nieurodzajów w tych ziarnach; za przetożeniem Ministrów naszych Spraw Wewnętrznych i Skarbu postanowiliśmy i litanowujemy:

Art. 1. Jeczmię i owies do kraiw Naszych Xięstwa Warszawskiego z zagranicy wprowadzane, wolne są od wszelkiej opłaty celney na komerach.

Art. 2. Uwolnienie to zaczyna się od daty ogłoszenia niniejszey woli Naszey, i trwać będzie przez ciąg iednego roku.

Ogłoszenie i dopełnienie tego Naszego postanowienia, Ministróm Naszym Spraw Wewnętrznych i Skarbu zalecamy.

(Pod.) *Frederyk Au. uff.*

(L.S. Przez Króla

Zg. dno z Akta, *Min. Sek. St. Stan. Breza.*

J. Czyżewski. Zgodno z orygim.

S. J. M. S., *Minister Sekretarz Stanu*
Pod.) *Stanisław Breza.*

Z Warszawy d. 2. Listopada.

We środe, 6 pułkow iazdy, to iest,

ieden Kiryssyerow, dwa Strzelców konnych, dwa Ułanow i ieden Huzarow czyniły nader zręcznie rozmaite obroty w ienne na błoniu pod Wołą w obecności N. Pana przez godzin kilka. Po tych, ciągnęły kolejno przed N. Panem, mając na czele swoim JW. Jenerata dywizyi, jenerałnego Inspektora iazdy Roźnieckiego.

Wczoray w dzień Wszystkich Świętych byli Królestwo Jehmość na wielkiem nabożeństwie rannem i wieczornem w katedralnym kościele.

Z Wenecyi d. 11 Października.

Przybyli tu przed kilku dniami Wicekrólestwo Włosczy przejeżdżali się d. 8 na wspaniałym statku pomorza, gdy tymczasem lekka flotylla z Malamako wyszła pod żagle i czyniła w ich oczach, różne obroty z ogniem. D. 9 dał Podesta Wenecki, P. Gradenigo, w pałacu swoim świetną ucztę, którą Wicekrólestwo Jehmość obecnością swoją zaszczyścić raczyli. D. 10 powrócili do zamku Stra nad Brentą, odwiedziwszy wprzody tu teyszą akademią pięknych umiętności i kunsztow.

Z Panczowy d. 21 Października.

(*Z Gazety Prezburskiej.*)

Wczoray i dziś rozchodzi się tu wiadomość, że W. Wezyr Achmet-basza

pościąpił od Słobody ku Bukaresłowi naprzód. Xięta i Bojarowie tey prowincyi wynieśli się wszyscy do Siedmiogrodzkiej ziemi.

Podług wyznania świeżo z Bośni przybyłych podróżnych, Basza Bośni ma zaraz po święcie Bałram przeciw Serwiianom zacząć działać. Piszą także, iż Porta chce powszeckne przebaczenie dla Serwiianom ogłosić, jeżeli wrocą pod iey władzę. W przeciwnym zaś razie znaczny korpus woyska Tureckiego, który od dawna stoi pod Baszą Bośni nad granicami Serwii, przymusi ich gwałtem do posłuszeństwa.

Z Londynu d. 12 Października.

(Z Monitora i Dziennika Państwa)

Podług ostatnich doniesień z Portugalii, ciągle tam ieszcze w woysku naszym panują choroby.

Wiele okrętów od floty morza śródziemnego postanych zostało d. 17 Września dla naprawy do Mahon, a kilka znaleziono już do służby nie zdatnych. Znajdująca się pod Tulonem flota składa się ieszcze z 16 liniowych okrętów. Zamierzem jest Admirała Pelew zamykać przez całą zimę ten port, ponieważ flota nasza ma bezpieczne stanowisko pod wyspami Hieryskiemi.

Do Gibraltaru nadeszła wiadomość, iż Król Sardyński obawia się ataku Francuzow z Korsyki.

Nie taia już więcey przed nami (wyróżnia Morning Chronicle) iż dwor Sycylijski jest względem nas nieprzyjaznym. Sobotnia gazeta *the Sun* oświeciła nas, iż Królowa Sycylijska jest ciotką Napoleona. Stosunki pokrewieństwa i obietnice, których Napoleon umie w swoim szacie

użyć, mogły więc nadzwyczajną tę odmianę zrządzić, która względem Anglii w Sycylii zasła., Tak nikczemne wyjaśnienie rzeczy daie nam ministeryalne pismo! Nie stałe postępowanie ministrów i przez polowę przedsiębrane względem Sycylii środki są od dawna publiczności wiadome, i smutne pociągnęły za sobą skutki; lecz, jeżeli uwierzemy wyjaśnieniom, które nam zaufane pisma ministrów daia, tedy wyznać musimy, iż niedorzecznemu ich postępowaniu nie ma nic rownego. Posłali oni pełnomocnego posła i naczelnego wodza do Sycylii, i gdy ten minister z zdziwieniem całego świata, za ledwo na tę wyspę przybywszy, opuszcza ją i powraca do Anglii, nie maia nam co innego powiedzieć, iak tylko że Królową Sycylijską jest ciotką Napoleona; wielkie i zadziwiające odkrycie!

W sobotę ruszyła się tu pogłoska, iż woyska nasze opuścily Sycylią.

Okręty Tatar i Ethalion zabrały na morzu Bałtyckim od 1 do 26 Czerwca 17 okrętów przeznaczonych z żywnością i amunicją dla Rossyjskiego woyska w Finlandyi, z Kronstadtu wyprawionych. Też okręty zabrały bryg Rossyjski, który stał na kotwicy pod batteryą z 50 żołnierzami, bez utracenia żadnego człowieka. Rossyianie mieli kilku ludzi ranionych. W Rewlu maia Rossyianie 4 liniowe okręty nie uzbroione; ale jedna fregata i 15 armatnych szalup są w gotowości do wyyscia pod żagle. W Kronstadcie maia kilka liniowych okrętów uzbroionych, ale ludem nie osadzone. Ambassador Portugalski wysiadł d. 20 b. m. do Rawlu. Rządowe bilety stoią o 300 procentow nizey od nominalney swey watto-

Wszyscy pragną pokoju.

Eskaadra nasza musiała z pod Cherburga schronić się dla mocnego południowego wiatru do St. Helens.

Podług listu z Palermo wielkie zaburzenie na Sycylii panuje. Mówią, iż Lord Bentinck proponował tamtejszemu dworowi, aby 10,000 Sycyliianow posłał do Hiszpanii, oddał iemu dowodztwo nad wojskiem Sycylijskim, zrobił go członkiem tajnoy rady i przyjął załogę Angielską do Palermo.

Z Neapola d. 6. Października.

Na odebraną wiadomość, iż pod brzegami Messyny widzieć się dała nie-

przyjacielska flotylla z 30 żaglow złożoną, rozkazał Król zmocnić natychmiast załogę w Gaecie i inne poczynić przygotowania, ażeby nieprzyjaciel, jeżeliby gdzie chciał wylądować, wszędzie był należy- cie przyjęty.

Dnia 4 i 5 Listopada 1811.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	Przednis.			Średnis.			Pośladnia		
	Ztp.	gr.		Ztp.	gr.	Ztp.	gr.		
Korz: Pszenicy	17	—	15	—	14	15	—	14	
— Żyta	15	—	14	—	13	15	—	13	
— Jęczmienia	15	15	14	6	13	15	—	13	
— Grochu	18	—	17	—	16	—	—	—	
— Owsa	8	—	7	15	7	—	—	—	
— Jęczm. 3 ^o	30	—	26	—	24	—	—	—	
— Rzepaku	44	—	40	—	38	—	—	—	

DONIESIENIA.

Zyd Hersz Leder rodem z Zarek Powiatu Lelowskiego, lat 22 mający, wzrostu średniego, twarzy pełney białey nieco rumianey, piegami gdzie niegdzie pokryty, nosa kończyłego, oczow piwnych, włosów brunatnych długich, brwi gęstych czarnych, w kapocie podartej, spodniach drlichowych w paski zielonych. — I Salamon Reiber z Kambrzyce Cyrkułu Myślenickiego w Galicyi rodem, lat 18 mający, wzrostu małego, twarzy nieco bladej ospowatej, nosa cienkiego, oczow siwych, włosów czarnych i brwi takichże, w Leibiku nakrapianym flarym, spodniach skorzanych długich, kapocie przechodzonej, o kradzież obwinieni z aresztu Sadu Powiatu Krzeszowskiego zbiegli. Wzywają się przeto wszelkie tak cywilne, iako i wojskowe władze, iżby zbiegłych śledzić, przytrzymać, i tu dostawić raczyły. W Krakowie d. 16 Paźdz. 1811.

J. K. X. Mość Sad Policji poprawczy obwodu Krakowskiego.

Więckowski. Hoszowski. Mschiński.

Miedzy Krakowem i Ruszczą, czyli Branicami, zginał pas na białemtle, na nim kwiatki błękitne z karmazynem drobne, a gęste do koła, szlaczek wązki, na końcach duże kwiaty podługowate karmazynowe bez błękitu, długości pół pięta łokcia, szerokości przeszło łokieć; ktoby wiedział gdzie się ten pas znajduje, i doniósł z pewnością Redaktorowi Gazety odbierze sowną nagrodę.

Niżej podpisany massy kredalney Starozakonnych Jankla Gomplowicza i Peysa Jakubowicza Kuratora w moc zalecenia Prześwietnego Trybunału Cyw. I Instancyi Dep. Krak. wzywa wierzycieli teyże massy, aby w celu przedstawienia swych Monitorow przeciwko rachunkom Administratora i Kuratora na Kommissyi przed Delegowanym Kommissarzem W. Dwernickim Assesorem w dniu 21 Mca Listopada r. b. o godzinie 4 po południu w miejscu Posiedzeń Trybunału osobiście, lub przez umocowanych stawili się.

Bienkiewicz.

Pozw. Edyktalny. Działo się w Radomiu d. 20 Października 1811 roku. — Na żądanie JX. Onufrego Adamskiego Kuratora massy niegdy JX. Józefa Szaniawskiego Opata Wąchockiego; ia Maciey Jedrzeiowski Burgrabia Trybunału iwszey Instancyi Depar. Radom: w Radomiu pod Nrem 73 mieszkający przez JW. Ministra Sprawiedliwości na dniu 6 Października 1810 nominowany. — Stosownie do zalecenia Prze-

świątynego Trybunału i wszeży Instancyi Departamentu Radomskiego Wydziału II. d. r. Lipca do liczby 179 i ponowionego na dniu 10 Października, Nro: 466 na mocy Dekretu N. Pana, d. 5 Lipca 1809 Art. 11, zapożyczam wszystkich Wierzycieli do majątku obdłużonego niegdy JX. Józefa Szaniawskiego Opata Komendataryusza Wąchockiego ubiegających się, w ogóle wszystkich, w szczególności zaś, Kazimierza Przybylskiego, Klasztor Wąchocki, Wawrzyńca Dulembę, Antoniego Kotkowskiego, Macieja Dybowskiego, Jana Rogowskiego, Tomasza Ułińskiego, Onufrego Stanisława Kamińskiego, Franciszka Beligowskiego, Szymona Oschońskiego, Adama Michalskiego, Antoniego Duniewicza, Kazimierza Krzesimowskiego, Dawida Königsbergera, Ignacego Badowskiego, Antoniego Pakulskiego, Marcina Pieniązka, Karola i Franciszkę małżonków Zielińskich, Jana Piegłoskiego, JX. Wacława Sierakowskiego, Hilarego Babrowskiego, Jana Kobylańskiego, Franciszka Treytlera, Fryderyka Klose, Krzysztofa Czalczyńskiego, Józefa Szabla, Jana Sztumera, Augustyna Korytowskiego, Maryannę Gottińską, Jana Berlewicza, Wiktoriją Łodwigowską, Andrzeja Czapotowicza, JX. Karola Lochmana, Wincentego Dembińskiego, Andrzeja Grabowskiego, Jana Byfirzanowskiego, Mikołaja i Antoninę Cyngolli, Jana Kwiatkowskiego, Jana Worcelli, Jakoba Wyczałkowskiego, Józefa Dunina Wasowicza, Ewę Szerszonioską, Wojciecha Zawadzkiego, Mikołaja Wybranowskiego, Marcina Sokulskiego, Andrzeja Rafałowicza, JX. Alexgo Biennera, Xawerego Szaniawskiego, Karola Zielińskiego, Jozefa Nowakowskiego, Michała Bączalskiego, Romualda Mozdzynskiego, Michała Swierczyńskiego, Antoniego Ponińskiego, Antoniego Gąssowskiego, Xawerego Kłosowskiego, Xawerego Popiela, i innych pretensye słuszne do powyższego majątku mieć mogących, ażeby na dzień 20 Listopada godzinę 9tą z rana przed tutejszego Trybunału Wydziałem II. przez siebie lub przez Plenipotentow swoich specjalną do tej czynności upoważnionych plenipotencya, niezawodnie stawili się, a to końcem ustanowienia lub potwierdzenia Kuratora i Deputacyi dla tej przepisana, względem odbierania od Kuratora rachunkow, ustanowienia masszynney i bierney, oznaczenia sposobu adminifrowania lub rozdzielenia massy, dochodzenia do teyże massy, należności, wreszcie oznaczenia dla Kuratora nagrody obowiązkow. Na powyższy za ten termin tem pewnie zapozwani Wierzyciele stawić się mają, ile straty iezeliby z niedopilnowania się iaka wynikała, sami sobie przypiszą.

inaczej, Jędrzejowski, B. T. D. R.

Sąd Policyi poprawczy Obwodu Krakowskiego przypożywa niniejszym Wojciecha Boruckiego lat 22 mającego, z Libiaża małego rodem, rolnika bywszego w Woyksku Xięstwa Warszawskiego kanoniera, o dopemiony na Osobie Stanisława Glimosza z harkmarku z Czarzawa do domu powracającego rozboj obwinionego, dnia 27. Czerwca 1811 z areztow kryminalnych zbiegłego, z nakazem, ażeby w przeciągu dni sześćdziesiąt przed Sądem stawit się, gdyz inaczy za winnego uznany, i zaocznie sądzonym będzie. W Krakowie d. 3 Października 1811 roku.

Od J. K. X. Mci Sądu Policyi poprawczy Obwodu Krakowskiego

Więchowski, Hoszowski, Mchinski.

Edykt, którym Sąd Policyi poprawczy obwodu Krakowskiego, komu o tem wiedzieć należy, do wiadomości podaje, iż z przytrzymanym pod 25 Kwietnia 810 przez zwierzchność państwa Jangrot Macielem Kozłowskim, rzetelnicy Mateuszem Ruzowskim zwanym, do tutejszego Sądu wsrebrney zdawkowey monecie przeszło 500 zł. pol. i w bankocetlach 100 zł. nadstano, i że te pieniądze w depozycie Przeświątynego Trybunału Cyw. I. Instancyi Dep. Krak. znajdują się.

Każdy przeto prawo własności udowodnić w stanie będący niniejszym wzywa się ażeby w przeciągu roku iednego od daty dzisiejszey z powodami popierającemi własność tu w Sądzie zgłosił się, inaczy po upłynionym terminie z summa tą wedle prawa postapiono będzie. W Krakowie d. 27 Września 1811.

J. K. X. Mci Sąd Policyi poprawczy.

Więchowski, Hoszowski, Mchinski.